

สรุปและขอเสนอแนะ

ในการออกแบบและการสร้างในคัลสไลด์เบนซ์ แบ่งงานออกเป็น 2 ส่วน กือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับหัตถศิลป์ ได้แก่ การออกแบบ การสร้าง และการทดสอบเบนซ์ และ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลไก ได้แก่ การออกแบบ และการสร้างแท่นยึดเบนซ์

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหัตถศิลป์นั้น ในขั้นแรกได้ออกแบบเบนซ์สำหรับคลอดิเมเตอร์ เบนซ์หน้าและเบนซ์ไกล์ต้าของกล้องจูลหัตต์เชิงช้อน เบนซ์หัตถ์สามที่ออกแบบและสร้างขึ้นนี้ เป็นเบนซ์สองคันนิคคู่ประบบของเบนซ์เวลาและเบนซ์มูนซึ่งต่างกันเป็นเบนซ์มาก มีผิวหลังของ เบนซ์อันที่หนึ่งกับผิวน้ำของเบนซ์อันที่สองประบบกันสนิท เบนซ์มูนทำจากแก้วแม่เรียมคราวน์ ชนิดแคน ซึ่งมีค่าคันหักเหเป็น 1.62270 และค่าวีเป็น 56.89 และเบนซ์เวลาทำจาก แก้วพิโน่ชนิดแคนซึ่งมีค่าคันหักเหเป็น 1.69865 และค่าวีเป็น 32.02 ได้คำนวณหาญปร่องที่ เมนะสมของเบนซ์สองคันเพื่อให้มีความเป็นสูญและเหลือความคงทนของกลอนน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยใช้การกระแสอยรังสีไกล์แกนและการกระแสอยรังสีมูนขสำคัญไกล์แกน ในการคำนวณ ออกแบบเบนซ์หัตถ์สาม สรุปผลได้ดังตารางที่ 6.1

ตารางที่ 6.1 ผลจากการคำนวณออกแบบเบนซ์ที่ให้ความคงทน
เป็นสูญ และโภมาเป็นสูญ

เบนซ์	ทางยาวไฟกัส (มิลลิเมตร)	c_1 (ต่อมิลลิเมตร)	c_2 (ต่อมิลลิเมตร)	c_3 (ต่อมิลลิเมตร)	ความคงทน ของกลอนที่เหลือ (มิลลิเมตร)
เบนซ์ - คลอดิเมเตอร์	200	-1.34×10^{-4}	-0.0185	-9.29×10^{-3}	$+0.0051$
เบนซ์หน้า	25	$+0.034287$	$+0.1080$	-0.038941	$+0.0028$
เบนซ์ไกล์ต้า	25	0.018087	$+0.0918$	-0.055141	$+0.0032$

เมื่อได้รูปร่างของเลนส์ทั้งสามแล้ว นำแผ่นแก้วแบบเรียบกราวน์ชนิกแน่นและแก้วพิโน่ชนิกแน่นคั่งกัดล้ำม้าตัดและฝนให้ได้เลนส์ญูนและเลนส์เว้าที่มีผิวโค้งคั่งคำนวนได้ นำเลนส์ที่ทำสำเร็จแล้วมาวัดรัศมีความโถงของผิวโดยวิธีวงแหวนของนิวตัน พบว่าแตกต่างไปจากที่ออกแบบไว้ ดังแสดงในตารางที่ 6.2

ตารางที่ 6.2 เปรียบเทียบรัศมีความโถงของผิวที่ได้ออกแบบ
และการสร้าง

	เลนส์อันที่หนึ่ง				เลนส์อันที่สอง			
	รัศมีความโถง ของผิวหน้า (มิลลิเมตร)		รัศมีความโถง ของผิวหลัง (มิลลิเมตร)		รัศมีความโถง ของผิวหน้า (มิลลิเมตร)		รัศมีความโถง ของผิวหลัง (มิลลิเมตร)	
	ออกแบบ	สร้าง	ออกแบบ	สร้าง	ออกแบบ	สร้าง	ออกแบบ	สร้าง
เลนส์ - คงคลีเมเตอร์	-7.46×10^3	-3.689×10^3	-54.1	-52.82	-54.1	-52.28	-1.08×10^2	-1.158×10^2
เลนส์หน้า	+29.2	+35.26	+9.26	+12.77	+9.26	+10.81	-25.7	-18.59
เลนส์ไกล์ตา	+55.3	+38.96	+10.9	+12.91	+10.9	+13.43	-18.1	-20.31

ความคลาดเคลื่อนนี้เกิดขึ้นเนื่องจากทุกด้านที่ใช้ฟันผิวเลนส์แต่ละผิวมีรัศมีความโถงไม่ตรงกับที่ได้ออกแบบไว้ ประกอบทั้งผู้ฟันเองไม่มีความชำนาญพอ จึงทำให้ผิวเลนส์ที่ได้มีรัศมีความโถงแตกต่างไปจากที่ออกแบบไว้

การทดสอบเลนส์ที่สร้างขึ้นในขั้นต้นมา คือ การตรวจสอบทางยาวไฟกั๊สของเลนส์โดยวิธีต่าง ๆ กัน ผลที่ได้คั่งสูบในตารางที่ 6.3

ตารางที่ 6.3 ทางยาวไฟกัสถ่องเลนส์จากวิธีต่าง ๆ

	ทางยาวไฟกัส (มิลลิเมตร)				
	สมการ ເກສເຊີຍນ	การგະຮອບ ຮັງສື	ວິທີທກສອບ ກຳລັງຂຍາຍ	ວິທີທກສອບຂອງ ຄາຣຕແມນ	ວິທີທກສອບດ້ວຍ ຄມນີ້ຂອງ ໄຟກາຄານ
ເລັນສົ່ - ຄອລິເມເຕອຣ	+226.8	+226.8	+231.7±16.2	+227.2±0.6	+226.3±0.5
ເລັນສໜ້າ	+21.7	+21.7	+20.6±1.2	-	-
ເລັນສິກລົກ	+24.3	+24.3	+20.3±1.9	-	-

ทางยาวไฟกัสที่ได้จากการคำนวณโดยใช้ค่ารัศมีความโถงของผิวที่วัดได้จากการวิเคราะห์แบบนิวตัน ส่วนค่าที่ได้อีก 3 วิธีหลังในตารางที่ 6.3 นั้น ได้จากการทดสอบ

จากตารางที่ 6.3 เห็นได้ว่า ผลที่ได้จากการคำนวณ 2 วิธีนี้นั้น ให้การตรงกันแทบทุกครั้งไปจากผลที่ได้จากการทดสอบ หั้งสืดเนื่องจากความคลาดเคลื่อนในเลนส์ทั้งสาม

เลนส์ทั้งสามที่ออกแบบไว้นี้ ให้ทำให้ความคลาดเคลื่อนเป็นสูญ แต่มีความคลาดทรงกลมเหลืออยู่บ้าง ซึ่งความคลาดทรงกลมจะไม่มีทางที่จะเป็นสูญໄດ້ตามเท่าที่ผิวนี้เป็นผิวทรงกลม เนื่องจากผิวที่สร้างมีรัศมีความโถงแตกต่างไปจากที่ได้ออกแบบไว้ ดังแสดงในตารางที่ 6.2 ก็แล้ว ฉันนำค่ารัศมีความโถงของผิวที่สร้างໄກ້มาคำนวณหาความคลาดทรงกลมและโภมากของเลนส์ทั้งสาม ดังวิธีที่แสดงในหัวข้อที่ 2 ของบทที่ 3 จะได้ความคลาดเคลื่อนในตารางที่ 6.4

ตารางที่ 6.4 ความคลาดเคลื่อนจากการคำนวณ

	ความคลาดเคลื่อน		โภมา	
	(มิลลิเมตร)	อออกแบบ	สร้าง	(มิลลิเมตร)
เลนส์ - คอลลิเมเตอร์	+0.0045	-0.002683	0	+0.003535
เลนส์หน้า	+0.0025	+0.017779	0	+0.031095
เลนส์ไกล์ต้า	+0.0022	+0.009975	0	+0.034370

เมื่อนำเลนส์มาทบทวนหาความคลาดเคลื่อนด้วยวิธีดังนี้ โดยให้แสงเข้า
เดินทางเลนส์ได้ผลดังนี้

เลนส์คอลลิเมเตอร์

ความคลาดเคลื่อนเชิงรังสีจากวิธีทดสอบของอาร์ตแมนน์ ได้ค่าเป็น
+ 3.5 มิลลิเมตร

ความคลาดเคลื่อนเชิงรังสีจากวิธีทดสอบด้วยคนมือของໄฟคอลท์
ได้ค่าเป็น + 5.1 มิลลิเมตร

เลนส์หน้าและเลนส์ไกล์ต้า

เนื่องจากขนาดของเลนส์เล็กมากไม่สามารถทดสอบได้ด้วยวิธีทั้งสอง

ใช้การแกะรอยรังสีหาความคลาดเคลื่อนส่วนหน้า

ของกล้องจุลทรรศน์ ให้เวลาเดนส์หน้ามีความคลาดเคลื่อนสีเป็น -2.18 มิลลิเมตร แต่จากการแกะรอยรังสีเพื่อหาความคลาดเคลื่อนสีหน้าคือ $+0.0269$ มิลลิเมตร เนื่องจากกระบวนการนี้ขานกับแกนหมุยสำคัญ ให้เวลาเดนส์หน้ามีสัมประสิทธิ์ของความคลาดเคลื่อนทั้งหมดเชิงหน้าคือ $+0.0269$ มิลลิเมตร เมื่อเปลี่ยนให้เป็นความคลาดเคลื่อนสีโดยใช้ความสัมพันธ์⁽²⁾

$$\delta_1' = - \frac{0^W_{40}}{n'(u')^2}$$

ในเมื่อ δ_1' เป็น ความคลาดเคลื่อนเชิงรังสี

0^W_{40} เป็น สัมประสิทธิ์ของความคลาดเคลื่อน มีค่าเป็น $+0.0269$ มิลลิเมตร

n' เป็น กัณฑ์หักของตัวกลางค้านภาพ มีค่าเป็น 1.0

u' เป็น มุนชันของรังสีหักเห มีค่าเป็น $+0.230220$

ให้ความคลาดเคลื่อนเชิงรังสีของเดนส์หน้าเป็น -2.03 มิลลิเมตร

อย่างไรก็ตาม ตารางที่ 6.4 แสดงว่าเดนส์ของกล้องมีความคลาดเคลื่อน -2.03 มิลลิเมตร แก้เกิน ส่วนเดนส์หน้าและเดนส์ใกล้ตา มีความคลาดเคลื่อนแก้ขาด

เนื่องจากขาดเครื่องมือที่เหมาะสม จึงไม่สามารถหาโคมากของเดนส์ทั้งสามໄດ້

สำหรับงานส่วนที่เกี่ยวข้องกับกล้องเครื่องในคัลสไลด์เบนซ์ ก็คือ การประกอบกล้องกล้องมีความคลาดเคลื่อน กล้องจุลทรรศน์เชิงชัด การสร้างแทนวางเดนส์ทดสอบให้หมุนรอบแกนดิ่ง มีสเกลบนหมุนที่บิดเดนส์ไป แทนของกล้องจุลทรรศน์เชิงชัดตั้งอยู่บนฐานเดียวกันกับแทนวางเดนส์ทดสอบ แนวแกนของกล้องจะอยู่ในแนวราบ และผ่านแกนหมุนของแทนวางเดนส์แทนของกล้องนี้สามารถเดือนเข้าออกตามแนวแกนของกล้องได้เป็นระยะทาง 150 มิลลิเมตร เพื่อไฟกั๊สໄດ້ตามต้องการ

เมื่อประกอบทุกส่วนเรียบร้อยแล้ว ไคน์โน้คัลสไลด์เบนซ์มาลงใช้ดักทางยาวไฟกั๊สองเดนส์หน้าอันหนึ่ง ซึ่งมีค่าทางยาวไฟกั๊สกับบ่อผู้บุบกรองของเดนส์เป็น $+190.5$ มิลลิเมตร

และได้ตรวจสอบหาทางยาวไฟกัสของเลนส์นี้ โดยวิธีทดสอบกำลังขยายอีกครั้ง ได้ว่าทางยาวไฟกัสของเลนสมีค่าเป็น $+190.2 \pm 2.1$ มิลลิเมตร ค่าที่วัดได้จากโนดัลสไลด์เบนซ์ที่สร้างขึ้นนี้เป็น $+190.2 \pm 0.2$ มิลลิเมตร ผลที่คลาดเคลื่อนไปจากค่าที่กำหนดบนกรอบเลนส์ 0.16 เปอร์เซนต์ นับได้ว่า เครื่องที่สร้างขึ้นใช้วัดทางยาวไฟกัสของเลนส์หน้าได้ถูกต้องพอใช้

นอกจากจะใช้นำทางยาวไฟกัสของเลนส์หน้าแล้ว ยังอาจใช้โนดัลสไลด์เบนซ์ หาความคลาดของเลนส์ได้อีกครั้ง ซึ่งสมควรจะได้มีผู้ศึกษาเรื่องนี้ต่อไป